

הפטרת פרשת פי המלבי"ם

הפטרת פרשת בלק

שתי הלכות ביום

ספר מיכה פרק ה, ו - פרק ו, ח

בפרשת השבוע מובא ענין בלק מלך מואב אשר שכר את בלעם לקלל את ישראל, וה' הפך את הקללה לברכה, ומפטירים בפרשה זו שבספר מיכה, בה מזכיר הנביא לישראל את חסדי ה' שעשה עמהם מעולם, ובכללם חסד זה שהפך את קללת בלעם לברכה:

פרק ה (ו) הנביא מתאר את הזמן של אחרית הימים, כאשר רוב ישראל יהיו מקובצים בארץ ישראל, ומשיח בן דוד ימלוך עליהם. **וְהָיָה שְׂאֵרִית יַעֲקֹב** - גם אותם יהודים מועטים שישארו **בְּקֶרֶב עַמִּים רַבִּים**, ולא יעלו לארץ ישראל, לא יהיו כמו בזמן הגלות, שהם מקבלים את השפע דרך האומות שהם דרים ביניהם, אלא אדרבה, אותם יהודים יהיו **כְּטַל הַבַּא מֵאֵת ה'**, **כְּרַבִּיבִים** [-טיפות גשם] **עָלֵי עֵשֶׂב**, שהמים מועילים לעשבים ואין העשבים מועילים למים, כך יהיו ישראל כצינורות אשר ישפיעו טוב וחסד לכל האומות, והם לא יקבלו מהם דבר, **אֲשֶׁר לֹא יִקְוֶה לְאִישׁ, וְלֹא יִיחַל לְבְנֵי אָדָם**, כי ישיגו כל צרכם מעם ה'. (ז) וגם לענין גבורתם יהיה שינוי, כי לא יהיו כשה הדחוויה בין האריות, אלא אדרבה, **וְהָיָה שְׂאֵרִית יַעֲקֹב בְּגוֹיִם**, אותם יהודים שישארו **בְּקֶרֶב עַמִּים רַבִּים**, לגבי הגויים, שהם העמים הגדולים בכמותם אך פחותים בחשיבותם, כי הם קיבוץ של המון אדם ללא מלך ומנהיג, ינהגו בהם ישראל **כְּאֲרִיָּה בְּבַהֲמוֹת יַעַר** - כאריה בוגר היוצא ממקומו וטורף בהמות גדולות, כך ילחמו ישראל בגויים גדולים אלו ויכניעו, וכלפי העמים, שהם הקטנים בכמותם אך גדולים בחשיבותם, יהיו ישראל **כְּכַפִּיר בְּעֶזְרֵי צֶאֱן** - כאריה צעיר, היושב סמוך למעונו וטורף רק בהמות קטנות העוברות שם, וכך אותם עמים שיש להם מלך ומנהיג יקבלו ברובם את מלכות ה', ורק באותם עמים שיבואו לירושלים למלחמת גוג ומגוג ילחמו ישראל, והם יהיו חלשים לעומתם כצאן למול האריה, **אֲשֶׁר אִם עָבַר הָאֲרִיָּה לְמִקְוֵה רְחֹק וְרָמַס, וְטָרַף הַכַּפִּיר סָמוּךְ לְמַעוֹנוֹ, וְאִין מִצִּיל**. (ח) **תָּרַם יָדָךְ עַל צְרִיף** - על הצוררים הלוחמים בהם בפועל, יהיה די בהרמת יד אחת כדי לנצחם, **וְכָל אֵיבֶיךָ, שְׂאִינִם נִלְחָמִים בְּפֹעֵל אֵלָּא רַק דּוֹרְשִׁים רַעְתָּם, יִפְרָתוֹ מַעֲצָמָם**. (ט) **וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא, אַחֲרֵי מִלְחַמַת גּוֹג וּמִגּוֹג, נֶאֱמַר ה'**, כבר לא יצטרכו ישראל כלל להלחם בגויים, **וְהִכְרַתִּי סוּסֶיךָ מִקֶּרְבְּךָ, וְהִאֲבַדְתִּי מִרְכָּבְתֶיךָ**, כי לא תצאו כלל למלחמה. (י) **וְהִכְרַתִּי עָרֵי אֲרָצְךָ** - הערים השייכות לכלל הארץ, והם הערים של הנשק והמרכבות, **וְהִרְסֵתִי כָּל מִבְצָרֶיךָ**, כי לא יהיה בהם צורך. (יא) **וְהִכְרַתִּי כְּשָׁפִים מִיָּדְךָ, הַאֲוֹמְרִים אִם יִצְלִיחוּ בְּמִלְחָמָה אוֹ לֹא, וּמַעֲוֹנֵנִים** - האומרים לפי העונה' והזמן מתי ינצחו במלחמה, **לֹא יִהְיוּ לְךָ**. (יב) **וְהִכְרַתִּי פְּסִילֶיךָ וּמַצְבּוֹתֶיךָ שֶׁל עֲבוּדָה זָרָה מִקֶּרְבְּךָ, וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה עוֹד לְמַעֲשֵׂה יָדְיָךְ**. (יג) **וְנִתְּשַׁתִּי אֲשִׁירֶיךָ מִקֶּרְבְּךָ, וְהִשְׁמַדְתִּי עֲרִיף הַעֲשׂוֹיֹת לְעֲבוּדָה זָרָה**. (יד) **וְעֲשִׂיתִי בָּאֵף וּבַחֲמָה נֶקֶם אֶת הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא שָׁמְעוּ - וּבְאוֹתוֹ זֶמֶן יַעֲשֶׂה ה' נִקְמָה גְדוּלָה בְּגוֹיִים אֲשֶׁר לֹא יִשְׁמְעוּ לְחֹזֶר לְדַת הָאֱמֶת וּלְקַבֵּל עֲלֵיהֶם מִלְכוּת שָׁמַיִם**.

פרק ו (א) לאחר שבתחילה רצה להתווכח עם ישראל בפני ראשי העם, שנאמר (פ"ג פ"א) "שָׁמְעוּ נָא רְאִישֵׁי יַעֲקֹב וּקְצִינֵי בֵּית יִשְׂרָאֵל, הֲלוֹא לָכֶם לָדַעַת אֶת הַמִּשְׁפָּט", והם לא רצו לשמוע, אומר להם עתה שבחר ה' שופטים אחרים תחתיים, **שָׁמְעוּ נָא אֶת אֲשֶׁר ה' אָמַר לְנַבִּיאוֹ, קוּם רִיב אֶת [-בפני] הַהָרִים, וְתִשְׁמַעְנָה**

לתרומות והקדשות: 0765-404-360

ארגון 'שתי הלכות ביום' שולח מגוון לימודים בנושאים שונים, ובכמה שפות. מעוניין ללמוד ולהבין את שאר פרקי הנ"ך? הצטרף למסלול לימוד 'נ"ך מבואר' של ארגון 'שתי הלכות ביום', ותקבל פרקי נ"ך מבוארים, בכל בוקר ישירות לתיבת הדוא"ל שלך! להצטרפות לאחד או יותר ממסלולי הלימוד בדוא"ל: office@2halachot.org

הַגְּבֻעוֹת קוֹלֶךָ, תַּחַת רֵאשִׁי יַעֲקֹב וְקַצִּינֵי יִשְׂרָאֵל, שְׂאִינָם רוֹצִים לְשִׁמוּעַ. (א) שְׁמָעוּ הָרִים אֶת רִיב ה', וְהָאֲתָנִים שֶׁהֵם מוֹסְדֵי אֶרֶץ, שֶׁעֲלִיהֶם הִתְיַסְדָּה הָאֶרֶץ בַּעַת שֶׁבְּרָאָה ה' מִן הַתְּהוֹם, כִּי רִיב לֵה' עִם עַמּוֹ, עַל שֶׁחֲטָאוּ נִגְדוּ, וְעַם יִשְׂרָאֵל יִתּוֹכַח, לְהִרְאוֹת שֶׁהוּא צוֹדֵק בְּדַבְּרָיו. (ב) וְכך אֹמֵר ה' לְיִשְׂרָאֵל, עַמִּי, מָה הִרְעוֹת אֲשֶׁר עָשִׂיתִי לָךְ, וְהִרִי עֲשִׂיתִי לְךָ רַק טוֹבוֹת, וְאֵף עַל פִּי שֶׁבַעבּוֹר אוֹתָם טוֹבוֹת הִיָּה רֵאוּי שֶׁתְּהִי חַיִּיבִים בַּהוֹדָאָה וְעַבּוּדָה, וּמָה הִלְאַתִּיךָ - וְכִי עֵינֵיפְתִי אוֹתְךָ בַּעֲבוּדָה קֶשֶׁה, עֲנֵה בִּי. (ג) וּמִפְּרֵשׁ אֶת הַטּוֹבָה הַרְאוּשׁוֹנָה, כִּי הֶעֱלִיתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתִיךָ - וְאֵף עַל פִּי שֶׁעֲדִיין לֹא הִגִּיעַ הַזְּמַן הַרְאוּי לְגֹאֲלוֹהָ, וְהִיָּה זֶה עֲדִיין רֵאוּי לְהִיֹּת 'בֵּית עֲבָדִים', פְּדָה אוֹתָם ה' קוֹדֵם הַזְּמַן, וְאֶשְׁלַח לְפָנֶיךָ אֶת מֹשֶׁה שִׁלְמַד אֶת הָאֲנָשִׁים, אֶת אֶהֱרֹן שִׁיְהִיָּה כֹהֵן לֵה', וּמְרִיָם שֶׁהִיָּתָה מִלְמַדָּת אֶת הַנְּשִׁיִּים. (ד) וּמוֹכִיחַ לְהֵם עֵתָה כִּיצַד לֹא הוֹצַרְכוּ לְהִתְיַגֵּעַ בַּעֲבוּדָה קֶשֶׁה, עַמִּי, זָכַר נָא מָה יַעֲצֵ בְּלֶק מְלֶכְךָ מוֹאָב, שֶׁרָצָה שֶׁבִלְעַם יִקְטַרְגַּע עַל יִשְׂרָאֵל, וּמָה עֲנֵה אֹתוֹ בְּלַעַם בֶּן בְּעוֹר, שֶׁאֵמַר לוֹ שֶׁטוֹב בְּעֵינֵי ה' לְבַרֵךְ אֶת יִשְׂרָאֵל כִּיֹּן שֶׁהִשְׁגַּחְתוּ דְּבוּקָה בֵּהֶם לְטוֹבָה, וְלִכּוֹן יַעֲצֵ לוֹ לְהַכְשִׁילָם בְּבִנּוֹת מוֹאָב כְּדִי שֶׁתְּסוּר מֵהֶם הַהִשְׁגָּחָה. מִן הַשְּׂטִיִּים, שֶׁשֵׁם הַתְּחִיל מֹשֶׁה לְבֹאֵר לְהֵם אֶת הַתּוֹרָה, וְלִלְמַד אוֹתָם מֵה' ה' דּוֹרֵשׁ מֵאִיתָם [וְכִמוֹ שִׁבּוּאֵר לְהֵלֶן], עַד שֶׁהִגִּיעוּ אֶל הַגְּלִגְלֵי, שֶׁשֵׁם נַעֲשׂוּ לְהֵם נִיִּסִּים בְּבִקִּיעַת הִירְדֵן וְרֵאוּ שֶׁחֲזָרָה אֲלֵיהֶם הַשְׁגַּחְתָּ ה' לְטוֹבָה, לְמַעַן דַּעַת צְדָקוֹת ה', שֶׁאִינּוּ דוֹרֵשׁ מֵהָאֲדָם עַבּוּדָה קֶשֶׁה וּמִיִּגְעַת. (ה) וְקוֹדֵם שִׁבְּאֵר מֵה' לִימַד אוֹתָם מֹשֶׁה שֶׁה' דּוֹרֵשׁ מֵהֶם, מְבִיא אֶת מֹה שֶׁחֲשַׁבּוּ יִשְׂרָאֵל לְאַחַר שֶׁנִּכְשְׁלוּ בְּשִׁיטִּים וְחֲטָאוּ בְּבַעַל פְּעוֹר, וְאֹמְרוּ, בְּמָה אֶקְדָּם ה' - בְּאִיזוֹ מִנְחָה וְנִדְבָה אֶקְדָּם אֶת פְּנֵי ה', שֶׁשֵׁם הוֹי"ה מוֹרָה עַל כֵּךְ שֶׁהוּא מֵהוּוֶה אֶת כָּל הַמְּצִיאוֹת, אֶפְף לְאַלֹהֵי מְרוֹם - בְּאִיזוֹ דֶּרֶךְ אֶכּוּפֵף אֶת קוֹמְתֵי לְפָנָיו מִצַּד שֶׁהוּא הָאֱלֹקִים, הַמּוֹרָה עַל מִידַת הַדִּין, וְהַחוּטָא לְפָנָיו רֵאוּי לְעוֹנֵשׁ גְּדוֹל. וְכִנְגַד הַשְּׂאֵלָה הַרְאוּשׁוֹנָה, בְּמָה רֵאוּי לְקָדֵם אֶת פְּנֵי ה', אֹמֵר, הֲאֶקְדָּמְנוּ בְּעוֹלוֹת, בְּעִגְלִים בְּנֵי שָׁנָה. (ו) הִירְצָה ה' בְּאַלְפֵי אֵילִים, שֶׁהֵם טוֹבִים מֵעִגְלִים בְּנֵי שָׁנָה, אוֹ בְּרִבְבוֹת נְחָלֵי שָׁמֶן הַבָּאִים לְנִסְכִּים, וְהִרִי לֹא יִרְצָה בֵּהֶם ה'. וְכִנְגַד שֶׁאֵלְתוֹ הַשְּׁנִיָּה, בְּמָה יִכְנַע לְפָנָיו הָאֱלֹקִים לְכַפֵּר עַל פְּשָׁעוֹ, אֹמֵר, הֲאֶתָּן בְּכוּרֵי פְשָׁעֵי, כִּי הִיָּה רֵאוּי לְהַבִּיא כְּכַפְרָה עַל הַפְּשָׁע הַנַּעֲשָׂה בְּמִזִּיד אֶת הַבֶּן הַבְּכוֹר כְּקֶרְבֵן, פְּרִי בְטָנִי חֲטָאת נִפְשִׁי - וּבַעַד הַחֲטָא, שֶׁהוּא הַשּׁוֹגֵג, הִיָּה רֵאוּי לְהַקְרִיב אֶת הַבְּנִים הַקְּטָנִים. (ז) וְעֵתָה חוֹזֵר לֹמַר אֶת מֹה שֶׁלִּימַד אוֹתָם מֹשֶׁה רְבִינוּ בְּשִׁיטִּים, שֶׁאִין ה' דּוֹרֵשׁ מֵהָאֲדָם דְּבָרִים קִשִּׁים וּמִיִּגְעִים מֵעִין אֱלוֹ, אֲלֵא הִגִּיד לָךְ אָדָם מָה טוֹב - יֹאמַר לְךָ לַעֲשׂוֹת דְּבָרִים הַטּוֹבִים לְךָ מִצַּד שֶׁאֵתָה אָדָם, וְהֵם הַמְּשַׁפְּטִים הַהַגּוֹנִים שֶׁבִין אָדָם לְחַבְרֵוֹ, וּמָה ה' דּוֹרֵשׁ מִמֶּךָ בְּמִצְוֹת שֶׁבִין אָדָם לְמִקּוֹם. וּמְבֹאֵר, כִּי בְּמִצְוֹת שֶׁבִין אָדָם לְחַבְרֵוֹ אִין ה' אֹמֵר לְךָ כִּי אִם עֲשׂוֹת מִשְׁפָּט, שֶׁקִּיּוֹם הַמְּשַׁפֵּט יוֹעִיל לְקִיּוֹם הָעוֹלָם, שֶׁלֹּא יִגְזַלּוּ בְּנֵי אָדָם וְלֹא יַעֲשֻׁקוּ זֶה אֶת זֶה, וְאַהֲבַת חֶסֶד, שִׁיעוֹזֵר כָּל אָדָם לְחַבְרֵוֹ. וְלִגְבֵי הַמִּצְוֹת שֶׁבִין אָדָם לְמִקּוֹם דּוֹרֵשׁ מֵהֶם ה' וְהַצָּנֵעַ לְכַת עִם אֱלֹהֶיךָ - שִׁלַּךְ הָאָדָם בְּמִידוֹתָיו שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, יִתְדַבֵּק בְּמִידוֹתָיו וְיִתְקַדֵּשׁ בְּקְדוּשָׁתוֹ, וְדְבָרִים אֱלוֹ יַעֲשֶׂה בְּצִנִּיעוֹת וּבַעֲנוּוָה, וְלֹא יִנְסֶה לְהַעֲמִיק בְּחִקְרֵוֹת פִּילוֹסוֹפִיוֹת, וְלֹא יִתְחַכֵּם עַל מִצְוֹת ה', אֲלֵא יִלַּךְ בְּהַצָּנֵעַ לְכַת עִם ה':

לתרומות והקדשות: 0765-404-360

02-5005321